

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Skarga opiera się na art. 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w związku z art. 8 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia a także na art. 52 ust. 1 lit. b) tego samego rozporządzenia

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Strona skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza naruszyła art. 8 ust. 1 lit. a) i b), art. 8 ust. 5 i art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 poprzez:

- przyjęcie nieprawidłowej interpretacji ciężaru dowodu na podstawie art. 54 i 165 ust. 4 rozporządzenia;
- nieprawidłowe zastosowanie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości;
- brak wzięcia pod uwagę korzystania w znacznym zakresie, używania międzynarodowego znaku towarowego i faktu, że jest on dobrze znany, co jest istotne dla postrzegania oznaczenia PRIM przez właściwych odbiorców;
- nieprawidłowe zastosowanie art. 55 w stosunku do art. 41 rozporządzenia w drodze stwierdzenia, że wcześniejsze prawa do oznaczenia muszą przysługiwać temu samemu właścicielowi;
- brak zajęcia stanowiska w przedmiocie faktów i dowodów przedstawionych przez stronę skarżącą, brak przypisania znaczenia tym dowodom i całkowite pominięcie niektórych z nich (np. porozumienia licencyjne);
- brak wzięcia pod uwagę, że podobne znaki towarowe zawierające słowo „PRIM” zostały już zarejestrowane w Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2012 r. — SNCF przeciwko Komisji

(Sprawa T-242/12)

(2012/C 273/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Beurier, O. Billard i V. Landes)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argument

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 1616 wersja ostateczna z dnia 9 marca 2012 r. stwierdzającej niezgodność z rynkiem wewnętrznym pomocy państwa wdrożonej przez Republikę Francuską na rzecz Sernam SCS ⁽¹⁾ między innymi poprzez rekapitalizację, przyznane gwarancje i zrzeczenie się wierzytelności wobec Sernam przez stronę skarżącą.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw do obrony strony skarżącej przez to, że przyjmując w zaskarżonej decyzji stanowisko, o którym nie było mowy w decyzji wszczynającej postępowanie, Komisja nie umożliwiła stronie skarżącej skutecznego przedstawienia swojego poglądu co do znaczenia tego stanowiska.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, gdyż decyzja w sprawie Sernam 2 ⁽²⁾ stworzyła sytuację legitymizującą uzasadnione oczekiwania skarżącej co do prawidłowego charakteru przeniesienia całości aktywów Sernamu.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku staranności i zasady pewności prawa przez to, że Komisja przyjęła decyzję prawie siedem lat po przeniesieniu całości aktywów Sernamu.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący błędów prawnych i faktycznych zakresie, w jakim Komisja uznała, iż warunki określone w art. 3 ust. 2 decyzji w sprawie „Sernam 2” nie zostały dotrzymane. Zarzut ten jest rozwinięty na sześć części dotyczących błędów, których dopuściła się Komisja, uznając, że:

- do przeniesienia całości aktywów Sernamu nie doszło w dniu 30 czerwca 2005 r.;
- nie stanowi ono sprzedaży;
- stanowi ono transfer w całości (aktywów i pasywów) Sernam SA;
- nie jest ograniczone do aktywów Sernam SA, lecz zostało podwyższone o 59 mln EUR;
- nie odbyło się w drodze przejrzystej i otwartej procedury;
- i że nie zachowano celu sprzedaży aktywów.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa przez to, że Komisja uznała, iż obowiązek odzyskania pomocy w wysokości 41 mln EUR został przeniesiony na Financière Sernam i jej spółki zależne, chociaż nie można uznać, by Financière Sernam odniosła korzyść, gdyż zapłaciła cenę rynkową za całość aktywów Sernamu.
- 6) Zarzut szósty dotyczący braku uzasadnienia i błędów faktycznych i prawnych polegających na tym, że Komisja uznała, iż środki określone w protokole ustaleń dotyczące przeniesienia całości aktywów Sernamu stanowią pomoc państwa, chociaż cena zapłacona za nabycie jest ceną rynkową wynikającą z otwartego, przejrzystego, bezwarunkowego i niedyskryminującego przetargu i jest znacznie niższa od kosztów likwidacji, jakie strona skarżąca musiałaby ponieść w przypadku prawnej likwidacji Sernamu.

(¹) Pomoc państwa nr C 37/2008 — Francja — Zastosowanie decyzji „Sernam 2” — SA.12522.

(²) Decyzja Komisji 2006/367/WE z dnia 20 października 2004 r. dotycząca pomocy państwa częściowo wdrożonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa „Sernam” [notyfikowana jako dokument nr C(2004) 3940] (Dz.U. 2006, L 140, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2012 r. — Bimbo przeciwko OHIM — Café do Brasil (Caffè KIMBO)

(Sprawa T-277/12)

(2012/C 273/20)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bimbo, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Carbonell Callicó, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Café do Brasil SpA (Melito di Napoli, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji wydanej w dniu 15 maja 2012 r. przez Czwartą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w sprawie R 1017/2011-4;
- subsydiarnie i wyłącznie w razie nieuwzględnienia powyższego żądania — stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 15 maja 2012 r. przez Czwartą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w sprawie R 1017/2011-4;
- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej oraz drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy w kolorach czarnym, czerwonym, złotym i białym „Caffè KIMBO” dla towarów z klasy 11, 21 i 30 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3478311

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany pod nr 291655 hiszpański słowny znak towarowy „BIMBO” dla towarów z klasy 30; wcześniejszy znak towarowy powszechnie znany w Hiszpanii „BIMBO” dla towarów z klasy 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu dla części z kwestionowanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie zaskarżonej decyzji oraz oddalenie odwołania w pozostałym zakresie

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 64, 75 i 76 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009;
- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2012 r. — Inter-Union Technohandel przeciwko OHIM — Gumersport Mediterranea de Distribuciones (PROFLEX)

(Sprawa T-278/12)

(2012/C 273/21)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter-Union Technohandel GmbH (Landau in der Pfalz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Schmidt-Hern i A. Feutlinske)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Gumersport Mediterranea de Distribuciones, SL (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 marca 2012 r. w sprawie R 413/2011-2; oraz